

DNE 3. MARCA V CHICAGU SLAVJE PROLETARCA

Pomoč Rusije Nemčiji utegne razširiti vojno

NAKANE ZA OFENZIVO NA OLJNA POLJA V
MALI AZIJI. — PRIPRAVLJANJE TURCIJE ZA
SPOPAD NA KAVKAZU. — SODELOVANJE
MER BERLINOM IN MOSKVO SE VEGA

Svoj pakt z Nemčijo je Josef Stalin označil lanskega avgusta za "mirovno politiko Sovjetske Unije". Cetvrtino je umaknil on svoj boj proti nacizmu v namenu, da bo s tem koristil svoji državi. In res mu je šlo dolesjše dokaj po sreči. Ako bi sklenili zvezo z Anglijo in Francijo, bi moral Rusija braniti Poljsko in jamčiti nedotakljivost Finske, Latve, Litvinske in Estonije.

Mikavna ponudba

Ko je Hitler izjavil, da mu Poljska mora dati, kar od nje zahteva, pa se mu ni hotela ukloniti, je uvidel, da mora v vojno. Kajti če bi zahtevalo umaknil bi to pomenilo poniranje zanj in njegov tretji rajh. Predno pa se je odločil za vojno s Poljsko, in ob enem z Anglijo in Francijo, je hotel biti na čistem z Rusijo. Poznavalec zakonskih spletov v tej igri pravijo, da je Hitlerjev zastopnik sovjetskemu komisarju vnašnjem zadev in Josefom Stalinu v bistvu takole govoril: "Ako sklenete zvezo z Anglijo in Francijo in pomagate Poljski, bo to pomenilo predvesno vojno med Nemčijo in Rusijo. Z njo nimate kaj pridobiti, izgubite pa lahko mnogo. Ni vredno, da bi tvegali sto tisoče življenj svojih ljudi za Poljsko. Vredno pa je, da si Poljsko razdelimo. Ko naša armada zmaga, pošljite vi na Poljsko svojo armo, ki naj si jo osvoji polovicu. Večina prebivalstva v vašem delu je ukrajinska, torej lahko rečete, da imate do nje moralno pravico. Dalje je vam Nemčija v tem slučaju pripravljena dovoliti vzetí pod svoj vpliv in zaščito baltiške dežele in Finsko. To-

Udarec po Angliji

Zastopniki Nemčije za sklenev politične zveze z Rusijo so imeli poleg ponudb za teritorialne in materialne pridobitve še eno vrzno točko. Reklj so v bistvu: Glejte, kako je vas Anglija in z njo Francija ignorirala, ko sta sklenili z nami monakovski sporazum! In verjemite, da bi se v Parizu in Londonu zelo veselili, če vas bi pripravili v vojno z nimi. Ali za vas pametnejše, da jim poplačate poniranje, v katerega so vas potisnili leta 1938?

Istočasno, ko so se vršila ta tajna pogajanja Nemčije z Rusijo, so se vršila v Moskvi tudi pogajanja med Anglijo, Francijo in Rusijo za vojno zvezodo proti Hitlerizmu. Stalin se je končno odločil zavreči načelo kolektivne varnosti in borb proti "agresorjem" ter sklenil (Nadaljevanje na 2. strani)

CERVENI VELJAKI PREDLAGALI NAČRT ZA SPRAVO MED UNIJAMI

Za ameriške unije ni nič kaj vzpodbudno, da jih morajo klicati v slogu celo cerkvene organizacije. Dne 18. februarja so izdane proglašenja, v katerem pravijo, da so delovale za temeljne zahteve organiziranega delavstva in imajo zato pravico svetovali, še bolj pa radi tega, ker je delavstvo njihovih ver vselej sporov med AFL in CIO materialno prizadeto.

"Vi v unijah zahtevate, da se delodajalcji v sporih z vami sudejo ob omizju in se domenijo z zastopniki unije, kako rešiti spor pošteno za obe strani ne da bi se morala ena ali druga stranka, ali obe, podati v težke boje in materialne izgube. Čemu se ne bi držale tega pravila tudi unije? Naj torej pridejo k mizi zastopniki CIO in AFL in se domenijo, kako končati spor, ki delavstvu-

gotovo ni v korist."

Ta klic unijam je podpisal v imenu National Catholic Welfare Conference sociolog Msgr. John A. Ryan; rabi Edward L. Israel, eden izmed vodilnih članov centralne konference ameriških rabivjev; Rev. James Myers, predstavnik zvezne protestantskih sekt, zvana Federal Council of the Churches of Christ in America.

Vsi v unijah zahtevate, da se delodajalcji v sporih z vami sudejo ob omizju in se domenijo z zastopniki unije, kako rešiti spor pošteno za obe strani ne da bi se morala ena ali druga stranka, ali obe, podati v težke boje in materialne izgube. Čemu se ne bi držale tega pravila tudi unije? Naj torej pridejo k mizi zastopniki CIO in AFL in se domenijo, kako končati spor, ki delavstvu-

NAPADI NA UPRAVITELJE WAGNERJEVE POSTAVE

Kongresna komisija, ki preiskuje delo odbora, kateri upravlja Wagnerjev delavski zakon za uravnavanje odnosov med delavci in delodajalcji, je dobila nadaljnih \$50.000, da skonča zaslijanja. Na gornji sliki na desni je predsednik AFL Wm. Green in kongresnik Howard Smith iz Virginije, predsednik omenjene komisije, kateremu Green zatrjuje, da je odbor Wagnerjevega zakona (National Labor Relations Board) silno prisranski (v prid CIO), vendar tega je skrajno nesposoben, dočim je zakon sam na sebi dober in se ga lahko izboljša le s par spremembami. Toda v odboru naj predsednik vsakokor imenuje vestnejše, pravičnejše ljudi, pravi Green. Ampak tudi John L. Lewis je z odborom nezadovoljen. Vzrok je pa, da ima odbor opraviti več v reševanju sporov med unijami, kakor pa med unijami in delodajalcji.

PRESOJANJE DOGODKOV DOMA IN PO SVETU

Paul Petrillo v Philadelphia, star 44 let, krojač po poklicu, je bil 23. februarja obsojen v smrt. Bil je eden izmed članov skupine, ki se je pečala z zavarovanjem nič hudega slutečih ljudi, jih zastrupljala in nato izterjavala posmrtno. Zaslužil je s tem delom mnogo več kot bi mogel v krojaštvo. Komu je bilo na sodišču sporočeno, da bo moral na električni stol, je pobledel in se začel tresti. Ampak je bilo prepozno. Morda je ob enem pomisilih tudi na ljudi, katerim je ugono bil življenje. A prekjone je misil samo nase, kakor takrat, ko se je sebi v korist odločil druge ubijati.

Delavci v industriji poljedeljskih strojev v Chicagu so McCormickovi družini z glasovanjem dokazali, da misijo na svojo unijo resno. To je obrat, v katerem ima zgodovinsko poglavje tragedija na Haymarketu in za njo pa smrtne odsode nad ljudmi, ki zločina niso izvršili. Potem je bila ta industrija vseskozi "odprtta delavnica". sedanjkrat se je večina njenih delavcev organizirala pod okriljem CIO. Omenjena rodbina se je odločila, da unije ne bo priznala. Pa jo bo moral, kar bo zanje pametnejše, kakor pa ponoviti haymarketsko poglavje v novi obliki z novimi žrtvami. (Nadaljevanje na 5. strani.)

Emma Goldman je bila v Zedinjenih državah glavna voditeljica anarhistov. Po vojni je bila deportirana v Sovjetsko Rusijo. V nji je bilo življenje tako zoporno, da je hotela nazaj v katerokoli kapitalistično delavo. Zed. države je niso mirevale več. Dobila je začasna začetja v nekaterih evropskih "buržavzajnih" delželah in končno v Kanadi, kjer se je pečala z golj z razkrivanjem komunistične taktike v Rusiji. Stara je 70 let. Dne 17. februarja jo je v Toronto zadel na enod delu života mrtvoud. Nekoč je bila Emma Goldman dinamična sila. V razvoju radikalizma v Ameriki ima poglavje, ki ji ga zgodovinarji — taki ali taki, ne bodo mogli prezeti.

V Nemčiji ni prijetno. Pol milijona njenih prebivalcev ima v ameriških konzulatih aplikacije za izselitev v Zedinjene države. Socialni zakoni imajo vrednost v marsičem. Na primer: Pri Chryslerjevi družbi so lani stavkali delavci in vprašali za brezposelnost zavarovalnino. Zadeva je šla od instance do instance. Končna merodajna oblast je odločila, da delavci, ki so zastavkali, niso upravičeni do brezposelnostne zavarovalnine, a deležni so jo vsi drugi, ki so vselej prekinjenja obra-

(Nadaljevanje na 5. strani.)

STARO VARANJE Z "ZNIŽAVANJI" DAVKOV

Večina kandidatov v politične urade ne zna obljudljati drugega kakor znižanje davkov. V državah, kjer je tveganje takozvani prodajni delavci na vse, kar kdo kupi, obetajo politiki to "nadlego" odgnati, čim bodo izvoljeni. Voilice imajo za naivnež — najbrž ne so krivici — pa jih manjšo z obljudbam, ki so neizvedljive. Mnogo teh kandidatov je tako plitkega znanja, da se res obnašajo kakor da je vsa bodočnost odvisna od njih. Taki so najnevarnejši. Obetajo odpraviti korupcijo in znižati

davke, a kadar pridejo v urade, se pod njimi korupcija še bolj razpase, in ker je sredstva od nečesar treba dobiti, davke še bolj navajajo.

V Illinoisu, Ohiu itd. je v vsej prodajni davek. Na vsak delar, ki ga človek potroši za živila, bleko in karkoli, je treba plačati državi 3% te prodajne davke. V Illinoisu na primer je ta davek prinesel januarja t. l. v državno blagajno nad devet milijonov dolarjev. Kandidati, ki se nimajo služb, obljudljajo to "izmožgavanje" odpraviti, oni, ki so že v uradih,

pa obljudljajo kaj drugega, kar ne misijo izvršiti.

Takozvani prodajni davek ni edini, ki je naložen na ramena vsakega človeka. Alkoholne pijače, cigarete, gasolin itd. obdavčujejo vse oblasti — od zvezne vlade pa skoz doči do občinskih uprav. Vsaka povprečna ameriška družina plača zvezni vladi \$10 na leto davka od sladkorja. Vsakdo, ki pokadi povprečno paket cigaret na dan, plača z njimi v federalno blagajno \$21.60 na leto, vrh tega pa od njih še razne lokalne davke. pa v korist.

Naj bo človek še tako reven, tudi če nima prav nikake imovine, živet mora. Vse, kar potrebi, mora plačati. Od vsakega stvari, ki jo kupi, gre kakih 10 odstotkov za direktno davke. Od mnogih stvari več kot deset odstotkov. In prva briga politikov po izvolitvi je, kako davke še bolj zvišati in to na tak način da bi ljudje ne spoznali, da sploh plačujejo davke. Brez davkov ne gre in ne bo do odpravljenja. Lahko pa jih bi politiki, ki z njimi upravljajo, porabili tjudstvu namesto zgolj sebi v korist.

Triumfalni jubilej 35-letnega dela in borbe

Malokateri delavski list v tej deželi, neglede v katerem jeziku izhaja, je bil v stanju vztrajati toliko let kot Proletar.

Zato je njegov jubilej 35-letnice na polju delavskega tiska res redek dogodek.

Njegove težave v boju za ohranitev niso bile nič manjše kot one drugih listov, ki bodisi še obstoje, ali ki so prenehali. Prednost Proletarca pa je bila v tem, da je imel okrog sebe v vsaki krizi dovolj skupino, ki je hotel vztrajati. Zasluga teh je, da je bila skozi vseh 35 let premagana vsaka, navidezno še tako nepremagljiva ovira.

Bili so dnevi, ko je v njih marsikdo obupal in stopil na stran. Prišli pa so drugi in nadaljevali.

Izdajati v tej deželi načelno delavski list je težavno delo ne samo med malimi narodi, kakor je naš, nego tudi med Američani. V dobi, od kar izhaja Proletar, je bilo ustavnovenih in prenehalo že na stotine angleških socialističnih in drugih delavskih listov. Kljubovali so oviram dokler so mogli in omagali v njih.

Nemalokrat je bil upravni odbor Proletarca na pragu vprašanja, ali naj še nadaljuje, ali pa je boljše v cíigled tolikih težav naprej opustiti. V vsakem teh resnih dñih, ko je izgledalo, da ne bo šlo, je končno vendarle zmagoval vztrajanje.

Tudi sedaj je borba za ohranitev tega lista prav tako težka, ker je bila njegova prva in naslednja leta. V sedanji krizi je izgubil mnogo naročnikov.

Le premnogi delavec se v slučaju stiske odloči opustiti delavski list najprvo. Tudi če ima denar za druge liste, za delavski časopis ga mu gotovo zmanjka.

Velika izguba za Proletarca so agitatorji, katerih ni več med živimi. Mnoge izmed naših pokojnikov ni v marsikateri naselbini v agitaciji nihče nadomestil. To je bil za ta list težak udarec.

Veliko bivših agitatorjev je še živih, a so mrtvi za Proletarca, bodisi vselej ostarelosti, brezposelnosti, naveličanosti ali pa vselej razočaranja, ker se svet v času njihovih aktivnosti ni hotel razvijati kakor so oni pričakovali.

Mnogo škode so povzročile Proletarca in gibanju, kateremu je glasilo, zamere.

Ljudje, o katerih bi mislili, da so prevdarni in v prepricjanju repremljivi, so se maščevali nad listom radi malenkostnih zamer ali sporov, katerih jih ni bil čisto nič kriv. Tako se je dosegalo prej in se dogaja še danes.

Tudi kritike so napram delavskemu listu ostrejše kakor drugim. Temu ni več to, komu drugemu ono pisanje, pa pretestira in obsoja.

Listi tujerodcev v Zed. državah, kot je Proletar, so čezdaj bolj prizadeti tudi vselej ukinjenja priseljevanja. Vsako leto izgubimo naročnike, ki so bili njegovi čitatelji mnogi od ustanovitev lista, drugi 10, 15, 20 let in več. Pobira jih smrt.

V delavskem gibanju je zmeda. Unije so v razkolu. Stranke, za katero agitura Proletar, je med prejano svetovno vojno

(Nadaljevanje na 4. strani)

Prosvetna matica in bodoči zbor

Delovanje na prosvetnem polju je med malimi narodi — posebno v izseljeništvu, najtežavnejše. Običajno imajo nasprotni sile vselej sedanjega sistema veliko več gmotne in takozvane moralne opore, nego oni med delavstvom, ki se poleg svojega dnevnega dela za preživljvanje trudijo in gmotno pomagajo v kulturnih društih, v delavskih akcijah, v stavkah in kjer sploh morejo koristiti ljudem.

Ker bo to eno najvažnejših točk dnevnega reda XII. zobra JSZ in Prosvetne matice 4.-6. julija v Clevelandu, priporočamo vsem društvom podpornih jednot in zvez, kulturnim društvom, slovenskim domovom itd., ki so včlanjena v Prosvetni matici, da se potrudijo poslati delegate. Ker jih društva večinoma ne bodo mogla plačati, kajti to je eno izmed neplačanih del, ki ga vršimo po dejeli od početka našega gibanja, priporočamo, da se, kakor doslej, pošče v vsakem društvu koga, ki bi bil pripravljen prevzeti delegatstvo na svoje stroške. Kjer le moč, pa naj del financiranja prevzame tudi organizacija, ki delegata pošlje.

Volitve se prično meseca maja, a je potrebno, da se nanje pravočasno pripravimo in pošljemo v Cleveland čimvečje zastopstvo.

PROLETAREC

LIST ZA INTERESE DELAVSKEGA LJUDSTVA.

IZHAJA VSAKO SREDO.

Izdaja Jugoslovanska Delavska Tiskovna Družba, Chicago, Ill.

GLASILLO JUGOSLOVANSKE SOCIALISTICNE ZVEZE.

NAROCNINA v Zedinjenih državah za celo leto \$3.00; za pol leta \$1.75; za četr leta \$1.00.

Inozemstvo: za celo leto \$8.50; za pol leta \$2.00.

Vsi rokopisi in oglasi morajo biti v našem uradu najpozneje do pondeljka popoldne za priobčitev v številki tekočega tedna.

PROLETAREC

Published every Wednesday by the Jugoslav Workmen's Publishing Co., Inc. Established 1906.

Editor..... Frank Zaitz
Business Manager..... Charles Pogorelec
Asst. Editor and Asst. Business Manager..... Joseph Drasler

SUBSCRIPTION RATES:

United States: One Year \$3.00; Six Months \$1.75; Three Months \$1.00.
Foreign Countries, One Year \$3.50; Six Months \$2.00.

PROLETAREC

2301 S. Lawndale Ave. CHICAGO, ILL.

Telephone: ROCKWELL 2864.

Hitlerjev "socializem"

V Monakovu je dne 24. februarja praznoval tretji rajh dvajsetletnico postanka nacizma, to je, programa nemške narodne delavske socialistične stranke, ki ga ji je narekoval tedaj že malo znani nemški nacionalist Adolf Hitler.

Na omenjenem slavju je bil on glavni in edini govornik. Njegov samoljubni "jaz" je bil najbolj pogosto rabilna beseda, karor v vseh njegovih govorih.

Čuli ga niso samo v Nemčiji, kjer so ga morali poslušati vsi, ampak tudi v demokratičnih deželah, četudi jih je po jesiharsku napadal. Kajti radio družbe v Zed. državah in drugod, kjer je dovoljeno poslušati tudi druge, ne samo predstavnike vlade, so njegov govor radevolej raznesle v vse kot s svojih dežel.

Priložnost te obletnice je Hitler porabil za navduševanje nemškega ljudstva, ki ga je "osvobodil" in ga naučil verjeti, da so topovi boljši nego maslo. Z glasnimi poudarki in histeričnimi izlivili svojih besed mu je pravil, kaj vse je storil za nemški narod v 20. letih. Oborožil ga je, zavrgel versaillsko pogodbo in Nemčiji razširil "življenski prostor" (na stroške Čehoslovaške, Avstrije in Poljske, česar ni pouparil). Zagotovil je svoje ljudi, da je to še začetek, zato žrtev ni še konec, toda bodo Nemčiji v njeni zmagi bogato poplačane. Z osvajanjem v Evropi ni še končal, je izjavil, kajti veliko je še krajev, ki bi morali biti njeni.

Napadel je "židovski mednarodni kapitalizem" in demokratične dežele. Pod to označbo so Nemci naučeni stresati jezo nad Anglijo, Francijo in Zed. državami. Dalje nad onimi mali mi demokratičnimi deželami, ki nočejo na slepo sprejemati Hitlerjevih ukazov.

Norčeval se je iz bogatih kapitalističnih dežel, ker vzlč izobilju ne morejo odpraviti revščine v brezposelnosti.

Pohvalil se je, da je v Nemčiji brezposebnost docela iztrebil, in bedasta nacijska masa mu je ploskala, ker v svojem nahiskanju ne zna pomisliti, da tudi v kaznilnicah v kapitalističnih demokratičnih deželah ni brezposelnosti. Hitler jo je odpravil na enak način, kot je odpravljena v ječah in prisilnih delavnicah vseporov.

Norčeval se je iz nemške demokratične republike, katero so mu s svojo zasepljeno takto pomagali uničiti na en način zavezniki in na drug način komunisti, ni pa omenil, da je pod njim postal življenski standard v Nemčiji vzlje "odpravi brezposelnosti" znatno nižji kakor je bil predno je on prevzel vajeti države.

Obletnico postanka nacijske stranke praznuje Hitler s svojimi pristaši vsako leto. Do lani je v svojih govorih grmet proti Rusiji, komunizmu, Stalinovemu "azijatskemu barbarizmu", "učivi boljševiški masi" in "židovskemu komunizmu". Kadar Hitler zmerja res zmerja. Njegova knjiga Mein Kampf je zracačo tega, kar je misil o komunistih in Rusiji. Pokazal je to tudi nemškim komunistom, ki so užili skupno s socialisti in Židi vso njegovo sadistično jezo čim je dobil oblast.

V soboto 24. februarja, ob 20. obletnici nacizma, pa se je Hitler rogal Angliji, ker ji ni uspel skleniti zvezo z Rusijo, pač pa se je to pošrečilo NJEMU. Vsled tega Rusi niso več "učivi", in Stalin ni več "azijatski barbar". "Židovskega komunizma", ki ga je napadal vse leto do lani kot največje zlo na svetu — sploh za edino stvar, radi katere je nastal nacizem, zdaj več ne blati.

Zidje, ki so mu bili prej "mednarodni komunizem", so zdaj v njegovih govorih le "objestni, krati mednarodni kapitalizem", zavarovani z demokracijo, kateri pa bije po zaslugu nacijev smrtna ura.

Hitler se je v svojem dolgem govoru pogostoma pohvalil, kako je zgradil "narodni socializem" v Nemčiji.

Če se bo politika Moskve in Berlinia še razvijala v tem pravcu, bo Hitler 24. februarja prihodnje leto hvalil ne le svoj "narodni socializem", nego tudi "ruski narodni komunizem".

Karl Marx bi se nemalo začudil, ako bi vstal iz groba in videl potvrdbo "socializma" — to čudno zvezo smrtnega sovražnika marksizma s samopostavljenim prednjem stražo marksizma.

Zveza diktatur v Berlinu in Moskvi je delavstvu nauk, da diktatorji niso in ne morejo biti graditelji socializma, pač pa lahko potvarjalci pomena te besede. To kar počeno, je le nadaljevanje kajzerizma in carizma v novih oblikah, ki so negacija marksizma in demokratičnemu mednarodnemu socializmu smrtno sovražne.

Za delo ni nadomestila

Neki republikanski kandidat je na svojem shodu mladini izjavil, da ni za delo v privatni industriji nobenega nadomestila. Hotel je s tem reči, da so to najboljša dela. Ampak država so še boljša. Seveda ne pri WPA. To je prezrli poudariti.

Tudi je pozabil omeniti, da je milijone ljudi prišlo ob delo pod administracijo njegove stranke, da ga pod demokratsko niso dobili nazaj, in da ga jim na tak način tudi republikanska, čeprav zmaga, ne bo mogla vrniti. Sicer pa bomo morali do novembra od kandidatov poslušati vse sorte budalosti.

NASPROTNIK VOJNE NA FRONTI

RAZNOTEROSTI POMOČ RUSIJE NEMČIJI UTEGNE RAZŠIRITI VOJNO

(Nadaljevanje s 1. strani.)

Bridgeport, O. — Seja klubu Naprek št. 11 JSZ dne 17. feb. je bila povoljno obiskana, čeprav je bilo tudi omenjenega dne slab vreme, kakor ob prilik predprošne seje. Tudi omenjenega dne je snežilo in deželovalo, da bi si bil moral obuti dokolenke, če bi si hotel protektari načrti noči pred močrotom.

Ne vem, kako to, da vselej, kadar ima naš klub sejo, je slab vreme. Pred par leti nam je nagajalo na vse dneve, ki smo si jih dočolili za piknik ali kakke druge prireditve kluba, zdaj pa se je vremenska neprilika lotila naših sej. Tako je takrat nastala v času suše prišloviča, da naj naš klub priredi piknik, pa bo prilezel začeljeni dež.

Na seji smo imeli zelo dobro razigravo, posebno o danemaju počaju in o politiki diktatur. V diskuzijo so posegli skor v vsi navzoči. Dasi so bila mnrena različna, smo bili tudi po končani razpravi prijatelji drug z drugim. Take razprave so potrebne, ker se v njih izčistijo menjenja.

Na seji smo govorili tudi o agitaciji za Majski Glas. Treba je vanj dobiti oglasov in napisati zgodovino klubu, ob enem tudi kaj o bodočnosti, ki pa je vsled sedanjih razmer videti tako temna. Govorili smo tudi, kaj storiti, da bomo v agitaciji za Proletarca, Majski Glas in klub čimboljše uspeli.

Sklenili smo, da se sklice konferenco JSZ in Prosvesne matice za vzhodni Ohio in W. Virginijo v nedeljo 26. maja ob 10. dop. Vršila se bo na farmi s. Joseph Skoffa, Barton, Ohio. Ker bo ta konferenca vsled našega bodočega zbora jako važna, bomo o pripravah zanje še poročali.

Sklepali smo tudi o pripravah za naše majniško slavje, ki se vrši v soboto 27. aprila. Na nji nastopijo štirje kvinteti socijalne skupnosti v Parizu, tudi održali se spored bo zelo dober. Na plesni zabavi bo igral orkester Louisi Simončiča, tudi iz Cleveland.

Dasi so mnogi Lewisov argumenti dobrji, je število tistih oboževalnikov unij, ki smatrajo, da je on s svojo trdovratnostjo ovinut z AFL, tako da jim izda čarter takim kot so, in da on v tem slučaju ne bo kandidat v odbor AFL, so mu odgovorili, da je njegova ponudba pesek v oči članstvu CIO. Kajti zdrženje ni vprašanje čarterjev, nego pobotanje v jurisdikcijskih vprašanjih. Unije, ki se zdaj bodo druga z drugo na istem polju za uveljavljanje, je treba sporazumno zediniti v eno, dokonč bi Lewisov predlog, aka se sprejme, pomeni, da bi se borba med njimi nadaljevala.

Lewisov predlog za sprejem unije CIO v AFL je po mnenju voditeljev slednje bil neiskren,

ker ve, da bi to ne bilo nikakršno zdrženje. Na drugi strani pa trdi Lewis, da so pogoji AFL za unije CIO nesprejemljivi,

ker bi se morale nekatere raz-

pustiti v korist prizadetih sedanjih unij AFL.

Zato AFL prej ko slej predlagata da naj CIO in AFL izberejo nepristransko posredovalni odbor, katerega naloga bo dognati, koliko članov imajo unije CIO in koliko AFL, kolikšni so njih dohodki in kako so trošile svoj denar. AFL pravi, da je to potrebno dognati zato, ker CIO nikakor neča podati ne na svoji konvencijah in ne javnosti številki, ki bi bile točne bodisi glede njih članstva ali dohodkov in potroškov. Dalje AFL trdi, da so mnoge unije CIO organizacije le na papirju. Računska preiskava pa bi dognala, koliko ima vsaka resničnih članov, to je takih, ki članarino plačujejo, ne pa paradirajo samo za število na papirju. Ko bo to računsko pregledovanje končano, se naj zastopniki obe skupin zborejo in sporazumno rešijo vprašanje jurisdikcijskih sporov in s tem od-

zadeti podstopila.

Tudi predsednik Roosevelt je

mnenja, da je Lewis kot oseba bolj ovira zdrženju kakor pa William Green. Ampak bo zdrženje bo moralno vzlje nji-

ma priti, ker ima unijsko gibanje vseles nekajne skupnosti. Upam, da ne bo nikogar v teh krajih, ki si ne bi rezerviral sobote 27. aprila za poset našega skupnega majskoga slavlja.

★

V soboto 30. marca bosta imeli skupno prireditve društvi št. 13 in 640 SNPJ v društveni dvorani na Boydsvillu. Oba sta v federaciji SNPJ in druš. št. 13 SNPJ tudi v Prosvesni matici. Udeležite se tudi njihove prireditve.

Razmre v teh krajih gredo na slabše iz dneva v dan. Ječarska kot premogovna industrija hirati, slednja posebno vsled strojev, ki izpodrivajo delavce. Armada brezposelnih se veča.

Pred leti si ob reki Ohio videl milje daleč proti Pittsburghu ali Cincinnati tovarne, oziroma jeklarna, iz katerih se je noč in dan valil dim. Danes stoje le števila tam katera, ki pa je vsa prenovljena za produkcijo po modernih načinih.

To je, v njih delajo večinoma stroji namesto ljudi. Druge so podrlji, ali pa stoje v znamenju razpadanja in čakajo enakega konca. Isto je s premogovniki. Bodočnost delavske mase, malih trgovcev in obrtnikov je temna.

Toda mora ta masa kaj potruditi, da bi preprečila še večjo nevarnost, ki ji preti? Rekel bi, da so redki, ki se brigajo, kaj storiti da si izboljšajo razmere.

Ostali se samo ježe, rentačijo, mečajo očitke vsekrižem in života. Poopravljajo petdesetimi komunističnimi poslanci v skupščini jih ni bilo deset, ki so prej bili socialisti. V Ameriki so pa tla pripravljena za kaj čisto podobnega; za ljudi brez politične žobrazbe — in ameriško delavstvo je brez nje — ima, kadar se vsled kakšnega velikega razočaranja odvrnejo od starih strank, kričavi radikalizem naravnovo več privlačnosti kot gibanje, ki zahteva učenja, razumevanja, vztajnega dela in povrh še potrebuje.

— Joseph Snay.

Zanimivo

Tu in tam kaka družba zvezda mezdo. Westinghouse Electric je v drugi polovici februarja zvišala 10 odstotkov.

RAZNOTEROSTI POMOČ RUSIJE NEMČIJI UTEGNE RAZŠIRITI VOJNO

(Nadaljevanje s 1. strani.)

zmaglo Anglije in Francije. Zvezniki v svoji propagandi poddarjajo, kako lahko bo njihovim vojnim aeroplanim uničiti ruski oljni polja in ji zapreti izhod iz Črnega morja popolnoma. Ako izzove vojno, ki ne bo mogče začasati Nemčijo z oljem, ne živili in rudami, ker ne bo imela teh stvari, posebno ne olja, niti zas zadiost.

Rusija se bo morala torej odločiti iti z Nemčijo v še tesnejšo zveze in riskirati vojno, ali pa se sporazumi z Anglijo in Francijo. Toda ko je šla na Poljsko s svojim vojskom, vsaj tol'ko, da ne bo efektivno nikomur pomagala. Toda sodeč po dosedanjih znamenjih, se ostanja Stalin na Nemčijo čezdalje bolj; verjetno je, da zato, ker se nadeja v sičaju nemške zmage večjih koristih kakor pa preprečiti Hitlerjev poraz. Kajti Stalina želja je pridobiti v območje svoje države tudi Turčijo, Iran in Irak. Prva ima zanj silno strategično važnost, drugi dve pa sta bogati na olju, ki ga zdaj kontrolirati Anglia in Francija.

Dasi govori Moskva o imperialistični vojni, češ, da je ona proti nji, je resnica ta, da temelji vse njena sedanja politika na ambicijah starega ruskega imperializma.

Turčija pridobljena

Za bojišče v ta namen so si zavezniški strategi izbrali bližnji vzhod in Balkan. Francija in Anglia sta na bližnjem vzhodu organizirali armado, ki je pod poveljstvom slovitega francoskega generala in vojnega veččaka Maxime Weyganda. Steje okrog približno milijona mož. Približno toliko jih ima pod obozjem Turčije. Slednja je bila prijateljica Rusije. Ampak Stalino zahteva za lanskega septembra po skupni kontroli nad Dardanelami so Turčijo ponaglate v naročje zaveznikov.

Borba z oljem

Edini namen teh zavezniških manevrov je Rusiji dokazati, da ji preti vojna, da misli Nemčijo začasati z blagom v tolikšni meri, da bo ogrožala dili tudi v parlamentu.

Komunisti v Indiji odrivani

Vseindijski kongres, ki je imel vojstvo v svoje vodstvo v prvi polovici februarja, je izvolil z veliko večino kandidate Gandhijeve liste. Komunistični kandidat Mehendranath Roy je dobil le 183 glasov, Maulana Abul Kašam Azad, ki ga je odobril Mohandas K. Gandhi, pa 1,861.

Vojna stane

Japonska vodi nenavovedeno vojno na Kitajskem za "novi red v Aziji" že nad par let. Japonsko ljudstvo je začutilo,

PREKO ATLANTIKA PO 31. LETIH

FRANK ZAITZ

(Nadaljevanje.)

Ob krasni gozdnici cesti proti slapu Savice, ob vznožju gora, "v kraljestvu Zlatoroga", je vojno pokopališče. Eno najzanimivejših, kar sva jih videla po Evropi. Morda so slična kje po Tirolskem, mogoče na Korškem, toda na naju je to pravilo mogočen vtip. Kakor so vojna pokopališča avstrijskih vojakov po Primorskem žalostno zapuščena, je to negovanovo kakovr.

V sredini je kapelica in v njej nabožna slika. Napis nad kapelico pravi:

Potomej! Ostanite si edini,
da zmanjša nismo kri prellili!

Pač domoljubno geslo, ki pa ima baš med temi grobovi res važen pomen.

Kajti to pokopališče je mednarodno kot malokatero v tolikšni meri, ako tudi je majhno.

Na tem koščku bohinjske kotline je zemlja dovolj globoka, da je bilo v njo mogoče zakopati mrtve. Poskušali so tudi drugje, a je kamnen tik pod rušo. Zakopavali so truplo tik trupla, ker je bilo treba hraniti s prostorom. Tu leže slovenski možje in fantje, ki so bili ranjeni v boju z Italijani v bližnjih gorah. Prinesli so jih v to kotonil v vojaško bolnišnico.

Kdor ni mogel živ iz nje, so mu dali prostor v tej zemljiji. Poleg njih leže Rusi, Rumunci in Italijani. Na fronti so jim bili sovražniki. Kolikor so jih vjeli, jih je Avstria upošlila pri gradnji cest in raznih drugih delih. Tako je bilo mnogo vojnih jetnikov poslanih na garanjo v bohinjsko kotline in v gore. Nekateri so se pri delu ponesrečili. Mnogi so vsled slabe hrane zboleli. Marsikdo izmed njih je podlegel. Mudilo se je, pa so jih zakopavali kar tu — "sovražniki" poleg svojih ubitih vojakov.

In napis na pokopališču pravi:

Tuji prej, ste bratje nam postali,
ko so v naši prsti vam zakopali.
Žarko sijem vam nebo planinsko,
pokoj diše jesero Bohinjsko.

Na grobovih so križi z imeni pokopanih. Slovenska, nemška, madžarska, ruska, češka, hravatska, rumunska in italijanska imena. Slovenskih je najmanj.

In na drugem kraju pokopališča je verz, popravljeni verz navedene kitice.

"Ni verjetno," je ugovarjala Angela. "Kako veste, da se je to res zgodoval?"

"Pri Sv. Duhu živi kmet, ki je to videl in ga še zmerom prete groza, kadar pripoveduje o tem zverskem dogodku," je trdila uradnica.

"Kaj sta storila?"

"Pravijo, da nič posebnega. Zamerila sta se mu menda vsele neke ženske. Oficir je zdaj in ju pokončal."

Angela Cerkvenik je pred leti napisal povest o sličnem dogodu. Ali pa morda ravno o tem. Ko jo je nam poslal, je v pripisu omenil, da se stvar načina na resničen dogodek.

"Ste tu stalno uposleni?"

"Ne. Plačajo mi nekaj malega, pa pride sem kadar utegnem."

"Kdo vam plačuje? Država?"

"Ne. Država se ne briga.

Angela je snemala slike. Jaz sem šel od križa do križa in čital imena. Koliko različnih narodnosti je zastopanih na tem malem koščku zemlje! Ljudje, ki so se v življenju na ukaz moralni pobijati, leže sedaj drug tik drugega mirno in spokojno. Ob stezah med grobovi raste dreve, grmičevje in planinske rože. Bil je kristalno čist dan. Na pokopališču je puli plevel na čistil steze srednje star moški.

Na grobovih so križi z imeni pokopanih. Slovenska, nemška, madžarska, ruska, češka, hravatska, rumunska in italijanska imena. Slovenskih je najmanj.

In na drugem kraju pokopališča je verz, popravljeni verz navedene kitice.

"Ni verjetno," je ugovarjala Angela. "Kako veste, da se je to res zgodoval?"

"Pri Sv. Duhu živi kmet, ki je to videl in ga še zmerom prete groza, kadar pripoveduje o tem zverskem dogodku," je trdila uradnica.

"Kaj sta storila?"

"Pravijo, da nič posebnega. Zamerila sta se mu menda vsele neke ženske. Oficir je zdaj in ju pokončal."

Angela Cerkvenik je pred leti napisal povest o sličnem dogodu. Ali pa morda ravno o tem. Ko jo je nam poslal, je v pripisu omenil, da se stvar načina na resničen dogodek.

"Ste tu stalno uposleni?"

"Ne. Plačajo mi nekaj malega, pa pride sem kadar utegnem."

"Kdo vam plačuje? Država?"

"Ne. Država se ne briga.

Angela je snemala slike. Jaz sem šel od križa do križa in čital imena. Koliko različnih narodnosti je zastopanih na tem malem koščku zemlje! Ljudje, ki so se v življenju na ukaz moralni pobijati, leže sedaj drug tik drugega mirno in spokojno. Ob stezah med grobovi raste dreve, grmičevje in planinske rože. Bil je kristalno čist dan. Na pokopališču je puli plevel na čistil steze srednje star moški.

Na grobovih so križi z imeni pokopanih. Slovenska, nemška, madžarska, ruska, češka, hravatska, rumunska in italijanska imena. Slovenskih je najmanj.

In na drugem kraju pokopališča je verz, popravljeni verz navedene kitice.

"Ni verjetno," je ugovarjala Angela. "Kako veste, da se je to res zgodoval?"

"Pri Sv. Duhu živi kmet, ki je to videl in ga še zmerom prete groza, kadar pripoveduje o tem zverskem dogodku," je trdila uradnica.

"Kaj sta storila?"

"Pravijo, da nič posebnega. Zamerila sta se mu menda vsele neke ženske. Oficir je zdaj in ju pokončal."

Angela Cerkvenik je pred leti napisal povest o sličnem dogodu. Ali pa morda ravno o tem. Ko jo je nam poslal, je v pripisu omenil, da se stvar načina na resničen dogodek.

"Ste tu stalno uposleni?"

"Ne. Plačajo mi nekaj malega, pa pride sem kadar utegnem."

"Kdo vam plačuje? Država?"

"Ne. Država se ne briga.

Angela je snemala slike. Jaz sem šel od križa do križa in čital imena. Koliko različnih narodnosti je zastopanih na tem malem koščku zemlje! Ljudje, ki so se v življenju na ukaz moralni pobijati, leže sedaj drug tik drugega mirno in spokojno. Ob stezah med grobovi raste dreve, grmičevje in planinske rože. Bil je kristalno čist dan. Na pokopališču je puli plevel na čistil steze srednje star moški.

Na grobovih so križi z imeni pokopanih. Slovenska, nemška, madžarska, ruska, češka, hravatska, rumunska in italijanska imena. Slovenskih je najmanj.

In na drugem kraju pokopališča je verz, popravljeni verz navedene kitice.

"Ni verjetno," je ugovarjala Angela. "Kako veste, da se je to res zgodoval?"

"Pri Sv. Duhu živi kmet, ki je to videl in ga še zmerom prete groza, kadar pripoveduje o tem zverskem dogodku," je trdila uradnica.

"Kaj sta storila?"

"Pravijo, da nič posebnega. Zamerila sta se mu menda vsele neke ženske. Oficir je zdaj in ju pokončal."

Angela Cerkvenik je pred leti napisal povest o sličnem dogodu. Ali pa morda ravno o tem. Ko jo je nam poslal, je v pripisu omenil, da se stvar načina na resničen dogodek.

"Ste tu stalno uposleni?"

"Ne. Plačajo mi nekaj malega, pa pride sem kadar utegnem."

"Kdo vam plačuje? Država?"

"Ne. Država se ne briga.

Angela je snemala slike. Jaz sem šel od križa do križa in čital imena. Koliko različnih narodnosti je zastopanih na tem malem koščku zemlje! Ljudje, ki so se v življenju na ukaz moralni pobijati, leže sedaj drug tik drugega mirno in spokojno. Ob stezah med grobovi raste dreve, grmičevje in planinske rože. Bil je kristalno čist dan. Na pokopališču je puli plevel na čistil steze srednje star moški.

Na grobovih so križi z imeni pokopanih. Slovenska, nemška, madžarska, ruska, češka, hravatska, rumunska in italijanska imena. Slovenskih je najmanj.

In na drugem kraju pokopališča je verz, popravljeni verz navedene kitice.

"Ni verjetno," je ugovarjala Angela. "Kako veste, da se je to res zgodoval?"

"Pri Sv. Duhu živi kmet, ki je to videl in ga še zmerom prete groza, kadar pripoveduje o tem zverskem dogodku," je trdila uradnica.

"Kaj sta storila?"

"Pravijo, da nič posebnega. Zamerila sta se mu menda vsele neke ženske. Oficir je zdaj in ju pokončal."

Angela Cerkvenik je pred leti napisal povest o sličnem dogodu. Ali pa morda ravno o tem. Ko jo je nam poslal, je v pripisu omenil, da se stvar načina na resničen dogodek.

"Ste tu stalno uposleni?"

"Ne. Plačajo mi nekaj malega, pa pride sem kadar utegnem."

"Kdo vam plačuje? Država?"

"Ne. Država se ne briga.

Angela je snemala slike. Jaz sem šel od križa do križa in čital imena. Koliko različnih narodnosti je zastopanih na tem malem koščku zemlje! Ljudje, ki so se v življenju na ukaz moralni pobijati, leže sedaj drug tik drugega mirno in spokojno. Ob stezah med grobovi raste dreve, grmičevje in planinske rože. Bil je kristalno čist dan. Na pokopališču je puli plevel na čistil steze srednje star moški.

Na grobovih so križi z imeni pokopanih. Slovenska, nemška, madžarska, ruska, češka, hravatska, rumunska in italijanska imena. Slovenskih je najmanj.

In na drugem kraju pokopališča je verz, popravljeni verz navedene kitice.

"Ni verjetno," je ugovarjala Angela. "Kako veste, da se je to res zgodoval?"

"Pri Sv. Duhu živi kmet, ki je to videl in ga še zmerom prete groza, kadar pripoveduje o tem zverskem dogodku," je trdila uradnica.

"Kaj sta storila?"

"Pravijo, da nič posebnega. Zamerila sta se mu menda vsele neke ženske. Oficir je zdaj in ju pokončal."

Angela Cerkvenik je pred leti napisal povest o sličnem dogodu. Ali pa morda ravno o tem. Ko jo je nam poslal, je v pripisu omenil, da se stvar načina na resničen dogodek.

"Ste tu stalno uposleni?"

"Ne. Plačajo mi nekaj malega, pa pride sem kadar utegnem."

"Kdo vam plačuje? Država?"

"Ne. Država se ne briga.

Angela je snemala slike. Jaz sem šel od križa do križa in čital imena. Koliko različnih narodnosti je zastopanih na tem malem koščku zemlje! Ljudje, ki so se v življenju na ukaz moralni pobijati, leže sedaj drug tik drugega mirno in spokojno. Ob stezah med grobovi raste dreve, grmičevje in planinske rože. Bil je kristalno čist dan. Na pokopališču je puli plevel na čistil steze srednje star moški.

Na grobovih so križi z imeni pokopanih. Slovenska, nemška, madžarska, ruska, češka, hravatska, rumunska in italijanska imena. Slovenskih je najmanj.

In na drugem kraju pokopališča je verz, popravljeni verz navedene kitice.

"Ni verjetno," je ugovarjala Angela. "Kako veste, da se je to res zgodoval?"

"Pri Sv. Duhu živi kmet, ki je to videl in ga še zmerom prete groza, kadar pripoveduje o tem zverskem dogodku," je trdila uradnica.

"Kaj sta storila?"

"Pravijo, da nič posebnega. Zamerila sta se mu menda vsele neke ženske. Oficir je zdaj in ju pokončal."

Angela Cerkvenik je pred leti napisal povest o sličnem dogodu. Ali pa morda ravno o tem. Ko jo je nam poslal, je v pripisu omenil, da se stvar načina na resničen dogodek.

"Ste tu stalno uposleni?"

"Ne. Plačajo mi nekaj malega, pa pride sem kadar utegnem."

"Kdo vam plačuje? Država?"

"Ne. Država se ne briga.

Angela je snemala slike. Jaz sem šel od križa do križa in čital imena. Koliko različnih narodnosti je zastopanih na tem malem koščku zemlje! Ljudje, ki so se v življenju na ukaz moralni pobijati, leže sedaj drug tik drugega mirno in spokojno. Ob stezah med grobovi raste dreve, grmičevje in planinske rože. Bil je kristalno čist dan. Na pokopališču je puli plevel na čistil steze srednje star moški.

Na grobovih so križi z imeni pokopanih. Slovenska, nemška, madžarska, ruska, češka, hravatska, rumunska in italijanska imena. Slovenskih je najmanj.

In na drugem kraju pokopališča je verz, popravljeni verz navedene kitice.

"Ni verjetno," je ugovarjala Angela. "Kako veste, da se je to res zgodoval?"

"Pri Sv. Duhu živi kmet, ki je to videl in ga še zmerom prete groza, kadar pripoveduje o tem zverskem dogodku," je trdila uradnica.

"Kaj sta storila?"

"Pravijo, da nič posebnega. Zamerila sta se mu menda vsele neke ženske. Oficir je zdaj in ju pokončal."

Angela Cerkvenik je pred leti napisal povest o sličnem dog

• KRITIČNA MNENJA, POROČILA IN RAZPRAVE •

KOMENTARJI

Cerkve niso navajene dajati, nego le jemati. To ve na primer SDZ v Clevelandu, še bolj nežube skušnje s cerkvami pa ima KSKJ. Ze pred nekaj leti so illinoiski državni nadzorniki pri pregleduvovanju investicij KSKJ njenemu odboru priporočali, naj cerkvam več ne posojuje in skuša vsaj deloma iztirati, kar so mu dolžne. Na svoji prošli seji je odbor KSKJ sklenil posojila na cerkev likvidirati. Posojevati cerkvam je torej izredno riskirana stvar.

Glasilo JSKJ ne bo več oglašalo "stolnega" dneva, četudi je njen vrhovni zdravnik dr. Arch poleg Spotaria in Deeman-a vodilni član pittsburghskega odbora. Take so sklenili na minuti seji gl. odbora.

JSKJ je politično in versko nepristranska. Tako pravi v svojih pravilih. A dogodil se je čudež, da je bila Diesovi komisiji za preiskovanje neameriških aktivnosti zatožena za zelo komunistično politično organizacijo. Zapisnik seje odbora JSKJ to stvar tako pojasni: "Do tega (da je bila zatožena) je prišlo, ker je neka navidezno nedolžna, v resnicici pa radikalna skupina rabila poleg drugih tudi ime te jednote za svojo reklamo, in sicer brez vednosti in dovoljenja glavnega odbora." — Ker se je s tisto "navidezno nedolžno skupino" družil tudi pittsburghski slovenski župnik, bi lahko Dies še njega zaslišal. To bi ob enem dokazalo, kako po nepotrebnom se troši denar za take preiskave. A ob enem ta slučaj tudi priča, da JSKJ le ni tako nepristranska, kakor se dela. Kajti neno glasilo je oglašalo akcijo naprejcev za njihov "dan", češ, da je prireditev "nepristranska". dočim Prosvetna matica v JSKJ ne sme dobiti opore, ker je "politična" in "protiverkska".

Katoliška cerkev se zanima v sedanji dobi tudi za socialna vprašanja. Nekateri njeni duhovniki, na primer "father" Coughlin se ljudstvu ponujajo za nove Mojzes, Markse in Lenine ob enem "na temelju krščanstva". V Washingtonu so imeli nedavno konferenco katoliški škofje in drugi višji svečeniki, da razpravljajo o socialističnih problemih. Sprejeli so socialistični program, ki se s pričin morda lepo glasi, in to je vse. Kajti kar oni predlagajo, je neizvedljivo. Sistem naj ostane kot je in z delaveci se naj lepo ravna in plača se jih naj dobro. Pa ne bo šlo. Volk sit in koza cela, to ne gre.

Finci pravijo, da je boljše umreti v borbi, kakor živeti na kolenih. Čehi so se Hitlerju—katerih vlada je bila na enak način pozvana v Berlin, kakor finska v Moskvo, rajše podali kot riskirali življenja. In zdaj morajo živeti na kolenih. Finci so se rajše upri. N oben narod di dal tlačenim narodom toliko inspiracije, kakor finski s svojo

TRIJFALNI JUBILEJ 35-LETNEGA DELA IN BORBE

(Nadaljevanje s 1. strani.)

zbila reakcija, nato so uničevalno delo nadaljevali razkoli, ki jih je negovala kominternata. Zaneseni so bili v nju znova v sedanjih krizi.

Tako je moral zaradi teh in sličnih zunanjih vzrokov trpeti poleg drugih iskrenih delavskih glasil tudi Proletarec, četudi jih ni bil kriv, pač pa celo svaril proti njim.

Proletarec je bil ustanovljen z edinim namenom, da služi delavskemu gibanju in širi socialistično vzgojo. Tej nalogi se ni nikoli odmaknil, in se ji tudi ne bi mogel, ker je Proletarec pač glasilo in posest organizacije ter pokreta, ki ostane socialistična v vsakem slučaju.

Razmire, v katerih se gibljemo, niso vzpodbudne. Pokret, ki mu služimo, je v vrtincih. Socializem, v katerega verujemo, je edini izhod, po katerem se človeštvo lahko otme socialnih krivic, tiranstva, diktatur, vojne in bede.

Proletarec oznanja to resnico od svoje prve številke in jo bo v bodoče. Jubilej, ki ga praznuje na temelju te velike ideje, je vreden proslavitve njegovega dela in bojev.

republike, potem vjet in obsojen v smrt, je bil končno z vsemi drugimi ameriškimi prostovoljci, ki so bili vjeti, oproščeni. Akcija za njegovo osvobodenje, ki so jo pred meseci podvzeli naši ljudje v Clevelandu, mu osvoboditve ni pospešila. Čakati je moral do zadnjega.

V Lemonu skušajo ojačati stan, šolo in zavod redovnic franciškank. Obratujejo že osem cerkevih šol med Slovenec (Chicago, S. Chicago, Sheboygan, Wis., Kansas City, Kansas, Euclid, O., Pittsburgh, Steelton in Bethlehem, Pa.) In osem med Hrvati (Chicago, Throop St.; So. Chicago, Joliet, Kansas City, Gary, Cleveland, Pittsburgh in Millvale, Pa.) Glasilo KSKJ apelira, naj jim pomagamo. Redovnice franciškanske rešujejo dešte, pa je nič več kot prav, da si nekaj pritrgom na telesu, da nam po smrti ne bo treba trpeti. — Faran, Pueblo.

Podatki v Glasilu KSKJ o balkanskih državah, pričebeni v izdaji z dne 21. feb., so resnično "baščanski". Urednik, korektor, stavci — vsi so delali s tistim balkanskim plankarji bolj balkansko, kakor Balkanci.

Radnički Glasnik ima piknik. Z velikimi črkami, v dveh vrstah, preko vse prve strani grmeče oznanja, kako crvena armija ruši Mannerheimovo črto na Finsku. Finci so kajpada belogardisti, in Rusi pa rdeči junaki.

Novi zavezniki nacijev zara- lepšega še zmerom pišejo tu in tam "antifašistično". A v praksi jim pomagajo.

William Boyd (Boić), ki se smatra za enega izmed najspobnejših Hrvatov med Hrvati v Ameriki, in pravi, da sploh ni več odvisen od Hrvatov, ker se je v Ohio uveljavil v politiki med Amerikanci, je v HBZ še vendarle v kašo. Svoječasno je bil komunist, potem je postal praktičen in se "rdečkarstva" odresel. Petrak pa ga je pritriral na stopnico, s katere mora nekam skočiti. Po nesreči je spet zašel med radnikovce. Mišan Petraku je to v veliko zabavo.

Gregorij Zinovjev, vrhovni poveljnik komunistične internationale, ki je bil likvidiran, je užival največjo slast v razbijanju socialističnih strank in tem v rušenju mednarodnega delavskoga gibanja. Njegov naslednik Gregorij Dimitrov je skušal to popraviti. Pakt 23. avgusta pa ga je vrgel s tira. Novo vodstvo kominterne, ki si cer ni "novo", je taktiko, kakršna je bila pod Zinovjevom, obnovilo. Le čemu ga je bilo treba "likvidirati"?

Leon Blum je zdaj "petoljaz". Do avgusta 1939 pa so ga komunisti zmerjali za pacifista. Radnički Glasnik in Daily Worker ga kritizirata, ker se ne navduši proti "imperialistični vojni". Ali z drugimi besedami, ker noče pomagati Hitlerju in njegovi zvezzi s Kremljonom.

Rudolf Opata iz Collinwooda, prostovoljec v bivši civilni vojni v Španiji na strani

smelo trdim, da predno mimo, bo ves svet zavojevan v vojno, ako se ne dogodi kaj neprizakovanega. Milijone človeških življenj bo uničenih in storjena ogromna materialna škoda. Vse te grozne posledice ljudskih zmot in brezbrinosti za odpravo, vzrokov se bodo maščevali nad narodi vsfepovsod. Ali se zavedamo, kaj prihaja? Ali se zavedamo, kaj nas čaka in kaj vse težkega bo treba prestati?

V Washingtonu imamo danes najreakcionarnejši kongres in senat v zgodovini dežele.

Predloženih je že kakih 70 zakonskih načrtov, ki so vši napravljeni proti delavstvu, demokraciji in civilnim svobodam, najbolj pa proti tujerodcem.

Predlagani so zakoni za poostreitev deportacijskih naredb, za diskriminacije, koncentracijske kempe, registracije z odtiski prstov in proti organiziranju delavcev.

Kdor se hoče prepričati o vsebin teh zakonskih predlogov, naj se obrne na Civil Rights Federation, 1001 Hofman B., ali pa na American Committee

PRANJE NA FRONTI

Na gornji sliki so angleški vojaki ("Tommies"), ki si utegnjejo prati svoje reči sami. V kraju, kjer je bila sneta ta slika, je tako mirno, da dovoljno posete k vojakom tudi otrokom.

for Protection of Foreign Born, 79 Fifth Ave., New York.

Izmed predlogov, ki so naperjene proti tujerodcem, omenjam slednje: Hobbs Concentration Camp Bill, H. R. 5646; Smith's Omnibus Bill, H. R. 5183; Dempsey's Deportation Bill, H. R. 4860; Starnes Deportation Bill, H. R. 6724; Stewart's Registration Bill, S. 2830; Reynolds Registration Bill, S. 409.

Vse te predloge so v odsekih in čakajo, da bodo predložene zbornici v razpravo in sklepanje. Ako se delavstvo ne zgane in dovolj močno protestira, bodo sprejete, in posledice od njih, ki pridejo na delavstvo, bodo težke. Kdo bo tega krit? Koga bom dolžil?

Kar priznajmo, da krvido lahko le sebi pripisemo, kajti vsega tega smo sami krivi in nihče drugi.

Poglejmo danasni razkol in borbo med unijami CIO in AFL. Ali bo delavstvo to početje J. L. Lewis in Greena mirno sledilo? Mar ni že skrajni čas napraviti temu konec in poslati omenjena dva voditelja v pokoj, ako se hoče delavstvo združiti in napraviti red med seboj?

Letos imamo predsedniške volitve. Delavstvo nanje spet ni pripravljeno, da bi nominiralo in izvolilo svoje kandidante. Nad 10 milijonov delavcev je organiziranih v unijah, pa so politično brez moći. Tudi drugače je nima toliko, da se bi moglo iznenaditi dveh voditeljev, ki držita to maso v razkolu in temi, da ne vidi, kaj se godi okrog nje.

Letos imamo predsedniške volitve. Delavstvo nanje spet ni pripravljeno, da bi nominiralo in izvolilo svoje kandidante. Nad 10 milijonov delavcev je organiziranih v unijah, pa so politično brez moći. Tudi drugače je nima toliko, da se bi moglo iznenaditi dveh voditeljev, ki držita to maso v razkolu in temi, da ne vidi, kaj se godi okrog nje.

★

V Proletarju z dne 7. feb. je bil dopis z naslovom "Komentarji iz Detroitu". Kar se tiče vsebine, je resnica v njih pogodenja. Tega ne more nihče zanikit.

Nekateri, ki se v njih čutijo prizadete, so vrgli sumnjo

za avtorstvo komentarjev iz Detroitu na pisca tega dopisa.

Ampak kadar jaz kaj poročam

ali kritiziram, se vselej podpišem s polnim imenom in za

vsak svoj opis se smatram sam

odgovornim. Kadar bo kdo pri-

zadet v mojem dopisu, naj bo

toliko strepen, da mi odgovori in

da dokaže da ni resnica, kar sem

pisal, kajti le na ta način ostane

nihče prijatelji. Moja želja je,

da naj urečnik Proletarja

črna javno pove, da le sem jaz

ki pišem dopis pod naslovom "

Komentarji iz Detroitu"

v Proletarju z dne 7. feb., ker nočem,

da se dolži nepravno osebo.

Tudi apeliram na tiste, ki pi-

še dovtipe in kritike, kateri

so resnici, nai se pod njimi

podpišejo, kajtor se pod vsako

svojo stvar jaz. Kaj bi se bali

skrivati, če so fakti resnici,

kajti pregor pravi, da resnica

ca v oči bode. Bodimo tolerantni

in v kritikah stvari, pa bo

veliko boljše.

Danes niso več časi, da se

spoprimemo fizično, pač pa, da

zla, s katerim jo obdaja kapitalistični sistem. So pa med odpadniki socializma tudi ljudje, ki misijo, da so šli stopnjo naprej. V mislih imam one, ki jih je nezmotljiv papec Josef Stalin. V svoji ozkogrudnosti niso v stanju zapasti, da vodstvo, katerega obozujejo, ni prav nič komunistično. Kajti režim, ki se od Hitlerjevega ali Mussolini-jevega in ničemer ne razlikuje, ne more biti vzor međnarodnemu delavstvu. Diktator, ki je pripravljen napasti mirno delo in pognati v smrt njene in svoje ljudi, je enak vsakemu drugemu diktatorju, čigar namen je osvajanje, neglede na žrtve, kajti njemu jih itak ni treba plačati. Ako kdor to počne pod kinko delavske vlade, je zločin še toliko večji, kajti Mussolini in Hitler se vsaj ne hlinita, nogo svoje namene in provokacije odkrito oglasila.

Ljudem, ki so z varnega ameriškega zatijala tako vneto zajubljeni v Stalinov "komunizem", je v njihovih zavlečnostih nemogoče dopovedati, da danes v Rusiji ni komunizma, vsaj v vladnih krogih in njenem sistemu ne. Tisti voditelji, ki so bili glavni sodelavci Nikolaja Lenina, so "likvidirani", to je, bodisi ustreljeni, ali pa v pregnanstvu.

Ko človek opazuje vso to zmešljavo v delavskih vrstah, ni edino, če izgubi še to malo energije, katero bi lahko porabil za delavski pokret. Čudi se, kako to, da je delavščka izobraževalna akcija, ki jo širijo socialisti že toliko let, tako malo zame.

Vendar pa ni slika tako črna kot se zdi na prvi pogled, vsaj pri nas v Milwaukeeju ne. Klub št. 37 JSZ ima še lepo število aličnih članov, ki jih zveza komunizma-nacizma ni mogla omaniti. Nadejamo se, da bo ta klub beležil še lepe uspehe.

Bližajo se municipalne volitve, v katerih je spel poseglja s svojo listo kandidatov Farmer-Labor Progressive Federation. Z njim sodeluje socialistična stranka in z njim vred tudi klub št. 37. V ta namen priredi v nedeljo 10. marca v dvorani SST shod in potem kartno zabavo. Prične se ob 2. pop., obje v kampanjske svrhe. Ker so te volitve za ljudstvo našega mestna velike važnosti, apeliramo na vse rojake v tem okraju, da se udeleže te prireditve in tem pokažemo, da smo pripravljeni skupno sodelovati za delavške koriste. — Anton Tratnik.

Iz wisconsinske metropole

Milwaukee, Wis. — Prijatejli me od časa do časa spodbujajo, rekoč: "Kaj vraga ti Jože delaš?" Ali spis, ker že toliko časa ni glas v nobenem delu v javnosti?

Ob takih prilikah se navadno izgovarjam na nočno delo, ki mi zabranjuje aktivnosti.

Vendar pa moram reči, da je bil pravi vzrok moje neaktivnosti kritičen položaj svetovnega delavstva. Mnogi so zavrgli demokratična načela in začeli obvezati diktature. Slovaka obide žalost, ko opazuje bivše sestre, kako nudijo svojo pomoč raznim le po imenu "delavskim" akcijam. Ne razumejo, da je edini namen takih organizacij zasedovati prikrite namene in pomagati v službe izbranim somišljencem. Ne zavzemajo, da je socialistični pokret edini, čigar program in smernice vodijo v rešitev človeške družbe. Razume se, da jih je med odpadniki mnogo, ki sicer verujejo

THE TIME HAS COME

On Sunday afternoon, beginning at 3 o'clock, in the SNPJ hall, our 35th anniversary manifestation, which has been kept before the public's eye these past few weeks, over the ether waves and through the printed word, will take place.

PROLETAREC—the voice of the Yugoslav worker—to-day, on its 35th birthday, steadfastly and unfalteringly hews to the path of its charted course of championing the cause of the workingman. The downtrodden masses—struggling for their rightful place in the sun of a new economic order, in which the rights of the common man and the now sovereigned rights of the mighty moneyed interests will be equalized; in which labor-saving machinery will be employed to benefit all mankind instead of only the privileged few, and the vast army of unemployed will be put to work; and, in which the root of all evil, the capitalistic profit system, will be replaced by a cooperative, humanitarian form of socialized government.

These are some of the basic reforms for which PROLETAREC has campaigned all down the corridor of years of its history. To this mighty cause—the struggle of the laboring masses for liberation from the clutches of a cruel, inhuman, and unjust economic system which makes no distinction between man and machine—we rededicate ourselves.

This anniversary jubilee commemorates our 35th year in the labor movement. Looking back down the years, all the good accomplished can be seen prominently reflected in the thousands of staunch, faithful, men and women determinedly rallied to our cause, and in the influence of our movement among Yugoslav laboring masses in general.

REFLECTIONS

By RAYMOND S. HOFSES

Whatever opinion one may have about the American Youth Movement, it is still in order to defend the Youth Congress against President Roosevelt's "twaddle" rebuke.

While young men and women "only know what they read in the papers," the experience of us oldsters should teach us to be wary about any President's pledge to keep the nation out of war. When the Youth Congress asserted its fears that our present administration's foreign policies would lead to war, that was not "twaddle" at all. It was a thoroughly justified assertion by representatives of a generation which is locked out from opportunity in peace but which will be called upon to do the fighting and dying when and if war comes.

Any statement or position affecting the very lives of those who speak is serious enough to deserve more than name-calling. The victims of war have to speak up before war comes, if at all, and should not be snubbed or ridiculed. Their judgment is, I verily believe, at least as good as that of anybody else in these contradictory times.

The bad taste of Mr. Roosevelt's action in attempting to brush aside a vital fear with nasty word is all the more apparent when viewed in the light of those events which immediately preceded the first World War in which these United States engaged under a Democratic president.

Mr. Roosevelt's "assurances" are not very reassuring to those who fear that they may be forced to become cannon-fodder. "Nobody has asked them" to fight in Europe's wars is the best which the President has offered. He didn't add the significant word "yet," but there is ample ground for apprehension.

Looking back to the year 1916, we see a nation which was lustily singing "I Didn't Raise My Boy To Be A Soldier" while Europe was already more than two-years-deep in mass slaughter. We also see a populace which re-elected Woodrow Wilson to the White House for no other reason than because "He Kept Us Out of War."

Yet, within a few months the nation was to be plunged into the war upon the recommendation of the very man who won popular endorsement for keeping out.

Perhaps, sometime around February, 1916, Mr. Wilson might also have branded as "twaddle" the fear that American investments in other lands would involve this nation on the side of the Allies. Certainly, nobody saw clearly enough into the future to predict that a man named Gregory would occupy the Attorney General's seat and tell the American people to "Obey the law and keep your mouth shut." But those things happened, together with the slaughter of civil liberties by the Burlesons and Palmers of those days. They

JSF Junior Guild Meeting, Pictures

CHICAGO.—At the meeting of Branch No. 1 JSF, last Friday, it was decided that the Branch and Junior Guild will be photographed separately and the pictures reproduced in the 1940 jubilee issue of the May Herald, which will be dedicated to Proletarec's 35th anniversary.

At our meeting Friday, March 1, Junior Guild members will hear more about this—the date on which pictures will be taken, the place, etc.—therefore it is very important that every member attends.

Meeting will be at the usual place, the Slovene Labor Center. Let's all be there, members, rain or shine.

IMPORTANT NOTICE

CHICAGO.—To all members of Branch No. 1 JSF, who failed to attend the last meeting and consequently have not voted on convention delegates, please be informed that this is a duty you should attend, therefore, sometime between now and March 14th find time to contact the secretary at 2301 So. Lawndale Ave. for a ballot on which to cast your vote.

Illinois is entitled to twenty delegates. You will find twenty four candidates on the ballot. Vote for only twenty of them.

CONGRATULATED

The American Slav, with which is combined The American Slavonic Review, in its February issue comments editorially on Proletarec and our 35th anniversary.

The American Slav is edited and published by W. J. Melnik, monthly in Seattle, Wash.

A Californian has invented a device to hold dental floss on the end of a toothbrush handle for use without placing the fingers in the mouth.

ESSENTIALS FOR YOUR READING LIST

The Case for Socialism

By Fred Henderson

In clear, concise terms, the author states the fundamentals of Socialism, and then answers with detailed analysis and strict logic the main objections as advanced by leading anti-Socialist thinkers, writers, and speakers.

Price 25 cents

Order from PROLETAREC
2301 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill.

SUNDAY'S PROGRAM AT THE SNPJ HALL

CHICAGO.—So singular an occasion as Proletarec's 35th anniversary is deserving of the very best and very highest standard of entertainment it is possible to prepare. Such is the consensus of opinion of the committee which is arranging Sunday's program. We hope you agree with this and, upon hearing the program, you will be in agreement that we have satisfactorily fulfilled our aim.

Speech making, singing, music and dramatics, have been introduced in delightful variety.

"Sava", Chicago's Slovene labor chorus, under the direction of Jack Muha, will sing "Delavski pozdrav" (I. B. Blobner) and "Naš prapor" (A. Kukovac).

The Jugg sisters, Mary, Ernestine and Lucile, vocal trio, in their Chicago debut, will be heard in a selection of Slovene and English Songs of the People. They will be accompanied by Frank Kubina.

Louise Klemencic, famed soprano soloist from Gary, Indiana, will sing "En starček je živel," "Kaj pa dekle tukaj dela," "O, ti fantič milosrđi," and "Tam na vrtini gredi." Accompaniment by Natalia Lematz.

Miteful but mighty Eddy Udovich, known for putting audiences in stitches, will entertain in his own inimitable style, with a selection of Slovene and English songs.

"Sejalci" (Sowers), a short play dramatizing labor, written by Ivan Malek, will be enacted.

The cast includes: Angela Zaitz, Kristina Turpin, Alice Artach, Ann Pogorelec, Frank Bizjak, Anton Gardan, Joseph Drasler, Oscar Godina, Vinko Loeniskar, Charles Pogorelec, Marya Omahen, and Louis Beniger.

And now a word about the speakers. Eminent labor journalist and editor, Ethin Kristan, is one of the most highly esteemed men in Slovene literary circles today. Formerly editor of Proletarec, he is now editor of Cankar's Herald, a Slovene literary journal of national prominence and circulation. The last time he spoke in Chicago was at Proletarec's picnic some few years ago.

Little is necessary for us to say about Prof. Maynard C. Krueger of the University of Chicago. Those who have not personally heard him on any of his numerous speaking engagements among labor, cooperative and school groups, are acquainted with him through the University of Chicago round table broadcasts.

It is an encouraging fact that there are at least a few people who reject the President's hints that they should leave the matter of peace or war to him. A leader who repeatedly voices his ultimate goal as the salvation of a private profit economy, who experiments with human misery in an attempt to make a scarcity economy function in the face of potential plenty, and who permits youth to be barred from opportunity until such time as youth can be used for the profit of an owning class—such a leader, I insist, has no right to ask the youth of his nation to sign a blank check on the bank of international relations.

What the Youth Congress said in effect to Mr. Roosevelt is: "We don't trust you." And there is no good reason why they should.

"ZARJA" WILL HOLD LEAP YEAR SOCIAL

CLEVELAND, Ohio.—On Friday, March 1, Socialist "Zarja" will hold a social for its members, friends and sympathizers.

The well-liked music of Johnny Gorsk's Orchestra, conveyed by a lively group of comrades and friends from Springfield, Ill., will considerably heighten the spirit of the whole affair.

A late call from Waukegan informs us to reserve chairs for at least 30 of their comrades at the supper table. Out of town delegations evidently will be large.

Why not make another effort to contact your friends and get up a party for this day? They nor you shall ever regret it.

CLEVELAND ACTIVITY

CLEVELAND, O.—There is a great deal of activity on the Finnish front, much activity on the open sea, some activity on the western front, and last but not least, there is activity on the Cleveland front.

Yes, in Cleveland the Soc. "Zarja" is still active on the cultural front, despite lack of reports on its activities.

What is "Zarja" doing?

First and most important, "Zarja" is building up its membership to a point where it will soon become one of the most impressive choruses in Cleveland. Despite the lamentable fact—people claim there is a lack of interest in Slovene culture on the part of the American Slovenes—"Zarja" has managed to recruit a greater part of its new members from just this group of young people. I feel that this group will some day develop into fine young men and women, who will carry on the cultural and progressive work that has been inaugurated by their fathers and mothers.

Pre-concert Social

When "Zarja" presents a concert, there is a great deal of work involved. In order to do this work, it is necessary to secure the cooperation of all members. Consequently, there is no time for dance and play on concert day. In order to retain equilibrium between work and play, "Zarja" has set aside Friday, March 1, for a "Leap Year Social" to which all sympathizers and friends of the singers are cordially invited.

The affair will be held in the annex of the S. N. D., and admission will be gratis.

Yes, there will be a short program made up of such "Zarja" talent as whistling, piano playing, singing, and dancing. In order to give the whole thing a leap-yearish look, there will be such a rule as "girl ask boy" to dance, and young man pays forfeit if caught asking girl.

For an entertaining and exciting evening "some and play the 'Zarja' way." —Andrew Turkman.

A Cable Message From Eero A. Vuori, President Finnish Fed. of Trade Unions, Helsinki, Finland

"Workers of America:
Thank you for your aid to our suffering civilian population.
"Finland has become the victim of unscrupulous aggression in utter disregard of our country's desire for peace and her readiness to negotiate. The Soviet Union has taken up arms against us to achieve its aims. Its aim and object are the conquest of Finland and the destruction of her people.

"Organized labor in Finland regards Soviet Russia's act of aggression as an imperialistic attempt at conquest. It was for these reasons that Finnish labor unanimously resolved to support the parliamentary government of the country and to join forces with all other in the defense of our country's freedom and independence.

"We are fighting an immeasurable superior force but we are conscious of the value of our liberty and of the necessity to protect our democracy. We are fighting to repel Bolshevik imperialism from our country. The superiority of the enemy does not frighten us in our life and death struggle.

"We have received much sympathy and material help from the whole world. The mighty democracy of America and its liberty-loving people have also given proof of their friendliness. But the struggle grows fiercer daily. The enemy's great superiority can crush us unless we obtain effective help.

"We hope the whole world, and especially organized labor in America, realize our position. We are deeply moved by the assistance already given us by our American brothers and we venture to rely on your further support.

"In the great forests of Finland a battle rages now for democratic freedom against imperialistic dictatorship. This war, workers of America, is being waged for the future of our small nation and for the future of its workers."

(Signed) Finnish Federation of Trade Unions, Eero A. Vuori, President.

"GOOSE STEP"

CHICAGO.—A current and typical example of arbitrary censorship in Chicago is the police censor board's ban on the movie "Goose Step" (former title "Hitler, Beast of Berlin.") Chicago is the only community in the entire United States where this film is banned.

Although the Hays organization gave the picture its seal of approval and New York, Pennsylvania, Virginia, Ohio, Detroit and the National Board of Review passed it, the Chicago police censor board still persists in banning it.

How does it happen, then, that the censors do not permit Chicagoans to see "Goose Step?" The explanation is simple: Chicago has an antiquated censorship ordinance under which an antiquated police censor board exercises ultra modern dictatorial power.

It is the very same system of censorship which was established in 1907 when the first movie houses were opened, and has not been changed since.

One of the flimsy and arbitrary excuses of the censors for denying Chicagoans the right to see this film while the people in the rest of the United States are free to see it is: "Because it is propaganda against the German Government and features brutalities, injustices and cruelties of the Nazi regime and which we feel that being a neutral nation we cannot sanction."

Even after the producers cut the film and eliminated the scene in which a priest is stripped of his clothes and his rosary beads stamped on, it was again rejected.

YOUR WORLD AND MINE

By NORMAN THOMAS

the President has more support, the various Gallup and Fortune polls are right, than on any other issue. John Lewis closed the miners convention with an important warning against letting America get into war. So far, so good, but neither John L. Lewis nor any other labor leader has conspicuously fought against the various policies which may take us into war.

What I have been saying boils down to this. The only person who can prevent President Roosevelt's re-nomination and probably, if the war continues, his re-election, is Mr. Roosevelt himself.

If he is as shrewd a politician as I think, he may well hesitate to face a third term. He can probably be re-elected, but he will have on his hands an even less cooperative Congress than usual at present, no matter what the size of the Democratic victory.

The next four years are marked for trouble. The President may well reason that his position in history will be better if he respects the third term tradition and retires with his present laurels. On the other hand he may very well decide that he alone can save his own policies, whatever they turn out to be. And if he thus decides, he will certainly get the bulk of the support of labor and probably of the farmers. Evidently the President is going to take his own final decision.

Independent Campaign

The longer he waits, even if he ultimately decides not to run, the more impossible it will be to organize a third party movement against the old parties and this nobody knows better than the President. In any case, even if Roosevelt did not so completely dominate the political scene, for the majority of the workers, their own bitter divisions and inter-union wars would make it practically out of the question to organize this year that nation-wide Farmer-Labor Party for which we have been hoping and working.

For us Socialists the moral of all this is clear. There is no natural evolution of New Deal policies which will solve our economic problem, make Socialism unnecessary, or automatically lead towards Socialism. There is no present chance of the development of a Farmer-Labor Party of a sort with which we can electorally co-operate on a national scale. Unless we are able to run our own campaign in 1940 voters will have to choose between Republicans and Democrats on one side and Communists on the other whose policies on war and peace are entirely controlled by Stalin. These policies are a betrayal of Socialism and a dangerously hypocritical adoption of an anti-war program which they do not really mean.

In a year of crisis it will be a great calamity if voters are left without even information that there is a socialist program for domestic affairs and for foreign affairs, in which hope is to be found. This program will not, alas, have in 1940 the support of the majority of the workers. It never will have it unless it is advanced with persuasive power. Such a program is not advanced by silence in time of crisis.

TOBACCO PROFITS ALL BUT FARMERS

That the cigarette is a principal prop holding up Uncle Sam's financial structure was revealed by a Bureau of Internal Revenue report this week, showing that last year it produced more than \$500,000,000 in taxes.

It also makes fabulous profits for cigarette manufacturing companies and their officials. Three officers of the American Tobacco Company were shown to have pulled down \$175,809 each last year. In addition, President George W. Hill and his son between them collected \$444,964.

One officer of Liggett & Meyers was paid \$90,378 and five others received \$80,378 each.

More than 50 other officials of these two companies were paid sums between \$10,000 and \$75,000 each.

Apparently the farmers who grow tobacco are alone denied the smiles of My Lady Nicotine. For their labor and investment in producing the 1939 crop they received less than half the amount the government collected in taxes on cigarettes. When profits and salaries of the Big Three cigarette companies are lumped together, they make a sum greater than the entire income of tobacco growers.

And that, according to Secretary Henry A. Wallace, is one of the things wrong with agriculture.

—Labor.

